

Marijan F. Kranjc, generalmajor v pokoju

Pričevalec Bruno Tekavec in njegove resnice o očetu Filipu – partizanu in komunistu

(Član KPS od avgusta 1938 do decembra 1941, od 1943 do 1944 in od 13. 11. 1945)

Po dokaj ostri časopisni polemiki v Delu – Sobotni prilogi¹, sem se odločil, da bom obiskal g. Bruna Tekavca, toda brez prisotnosti g. Vilija Kovačiča, vodjo Gibanja 13. maj.

Na telefonski klic g. Tekavca, ali ga bom zares obiskal, sem pritrdil in dne 6. t. m. sva se srečala na njegovem domu. Čeprav mi je g. Tekavc želel predstaviti njegovo družinsko zgodovino, pravzaprav tragedijo, sem mu moral povedati, da sem prišel predvsem zaradi razkrivanje resnice o partijskem stažu njegovega očeta Filipa Tekavca.

Dvourni razgovor je potekel v prijaznem vzdušju, saj mi je g. Tekavec tudi povedal, da je kot vojak bil pripadnik vojaške policije in je leta 1965 služboval na prijavnici v DSLO v Beogradu, kjer je srečeval tudi generala Ivana Miškovića, mojega takratnega glavnega šefa.

G. Tekavc mi je predal nekaj kopij partijskih dokumentov, da sem jih doma skeniral za ta članek, pa tako objavljam štiri glavne, in to: 1. Pismo CK KPS – Kontrolni komisiji (29. 12. 1944/1945), 2. Kartoteka člana KPS (brez datuma, verjetno 1945), 3. Anketni list člana KPS (7. april 1946) in 4. Sklep kontrolne komisije CK ZKS o priznanju partijskega staža (7. aprila 1959).

Navedel bom tudi zanimive podrobnosti iz pisma Zdravka Trohe poslano Vinku Knolu, partizanu Ribniške čete, ker se omenja vloga tigrovcev v Ribniški partizanski četi (16. 1. 2003).

Moram priznati, da sem bil v zmoti, ko sem v časopisni polemiki navedel, da maja 1941 Filip Tekavec ni bil član KP Slovenije, ker je v seznamu spomeničarjev pisalo »brez kartoteke«. Namreč, njegov sin Bruno Tekavec je o svojem očetu zbral številne dokumente, tudi partijske iz arhiva CK ZK Slovenije, ki sicer nimajo vseh signatur, vendar so očitno kopije pravih dokumentov.

¹ **Primorski antifašizem in tigrovstvo, najboljši »izvozni artikel« Slovenije v EU**, Delo - Sobotna priloga, 4. 7., 14. 8. in 5. 9. 2015, sodelovali: Marijan F. Kranjc, Vili Kovačič, Bruno Tekavec in Iva Pavlin Žurman.

Osnovni razlog je bilo vprašanje, zakaj ni dobil čin kapetana (predlog poslan 30. 3. 1944)! Namreč, polkovnik Pero Popivoda je predlog »znižal« na čin podporočnika, ki ga je dobil 1. 9. 1944. Prosi, da se zadeva čim prej reši, navaja pa tudi, da ni karierist in podobno, »boli« ga, da so drugi dobili višje čine, čeprav so prišli v partizane pozneje. Navaja tudi, kako je polkovnik Rado Pehaček celo predlagal, da dobi čin majorja.

V uvodu sicer navaja, da je bil v KPS sprejel avgusta 1937 ali 1938, decembra 1941 pa ga je iz KPS izključil tovariš Luka (Franc Leskošek), v Ljubljani ker je »razpustil skupino« (ribniško partizansko četo) in »pustil ranjenca, da je umrl od gladi«.

V KPS je bil ponovno sprejet v Tomšičevi brigadi, vendar ne navaja datum (junij 1943).

Navaja tudi, da je končal dvoletno pehotno podoficirsko šolo v Bileći in bil nato postavljen v 54. pešpolk v Splitu, kjer je bil obsojen na 5 let zavora po 1. točki 1. člena Zakona o zaščiti države (dejansko radi tatvine), 32 mesecev kazni je prestal v Nišu, nato pa je bil poslan v konfinacijo v Ribnico (?).

2. Kartoteka člana KPS (brez datuma, verjetno 1945)

Ime in priimek Tekavec Filip - Gašper akt. peš. nar.
 Organizacija in funkcija komandant podof. šole VII. kor.; oper. of. št. VII. kor.
 Rojen dne 24. 2. 1912 Ribnica na Dol.
 Bivalitice
 Član KP od avg. 1937 sprejet od v konfinaciji v Ribnici-tov. Seško
 ponovno 1942
 Kandidat od Član SKOP-a od
 Kaznovan XII/41, od izključen tov. Luka
 radi pustil ranjenca brez zdravniške oskrbe, da je podlegel
 Preiskava od Okt. 44. pokrenil Milenko Čakarevič in Polajnar Lojze
 radi 1. kritike v nekem pismu 2. XII/44. napravil vlogo radi
 svoje izključitve 3. 7. tov. Lončarevič Ang. je kaznoval iz
 osebnega maščevanja, ker ga je odklonila z 2 meseci
 prisilnega dela
 Ugotovitev in ukrep 1. Vojvodsko nastrojen 2. Zadeva izključitve se
 razširja kasneje, ker sedaj ni prič. 3. svoj voj. položaj je
 izrabljaj za nemoralne odnose do tovarišic. - preiskava zašč.
 prekinjena, ker odšel v Dalmacijo na bazo
 6. 2. 1945 je CK KPS opozoril 31. divizijo, da se ga lahko ponovno sprejme v
 partijo, a obenem z opozorilom, da je bil že dvakrat izključen.

Kartoteka člana KPS (brez datuma, verjetno 1945)

Navedeni karton je verjetno obstajal v CK KPS. Zanimiva je podrobnost, da sta partijsko preiskavo (v pismu) »pokrenila« Milenko Čakarevič in Lojze Polajnar, ker je bil Filip Tekavec:

- »vojvodsko nastrojen;
- zadeva izključitve »1941« se razširja kasneje, ker sedaj ni prič;
- svoj položaj je izkoriščal za nemoralne odnose do tovarišic (tov. Lončarevič Ang(elo). je kaznoval iz osebnega maščevanja, ker ga je odklonila);
- preiskava je prekinjena, ker je odšel v Dalmacijo »na bazo«;
- 6. 2. 1945 je CK KPS opozoril 31. divizijo, da se ga lahko ponovno sprejme v partijo, a obenem z opozorilom, da je bil že dvakrat izključen«.

3. Anketni list člana KPS (27. 4. 1946)

ANKETNI LIST

PREZIME I IME: Leškar, Filip
(prezime): Wagner

Godina, mesto i vreme rođenja: 24. februara 1916. u Ribniku - Kraljevo

Nacionalnost: Hrvat Ima (imao) Hrvat

Održavanje da stavlja promene u zakonima državljanstva: Jugosloven Ima (imao) Jugosloven

Socijalno porijeklo: iz delavske družine

Zanimanje: aktivni partijski radnik

Pravno stanje (ženin, udat, ali se razveden, navodi prezime i ime žene (ova)): neženjak

Politička pripadnost (ima (imao) i zastupanje): Ustavodavna - grupa i zastupanje

Član KPJ (imao) i godina stupanja: 1939. godine

Partijska organizacija koja te je primila i ko te je primio: Partijska organizacija u Ribniku

Je li prethodno kandidovao i za koje vreme? Ne

Da li si bio član SKOJ-a, u kojoj organizaciji SKOJ-a? Ne

Da li si pripadao drugim političkim organizacijama i partijama, kojima, gde, kada i zašto? Ne

Rad u masovnim organizacijama (sportske, kulturne, obrazovne): Ne

Partijske funkcije: Ne

Ima li partijskih kanti, razlika, kada i ko te je kanti? Ne

Obrazloženje: Ne

Koje jezikne znači i koliko? Ne

Da li si poznaje partijske kurere i špijone? Da li si imao i da li si imao u merksistovskoj literaturi? Ne

Da li si učestvovao na partijskim konferencijama i kongresima, kada i gde? Ne

Da li si učestvovao u partijskoj ili drugoj štampi i u kojim listovima i brošurama? Ne

Navodi li se nekim radom? Ne

Da li imati odličanja, spomenike, plakete i nagrade, kada si dobio i od koga? Ne

Da li si bio u inostranstvu, gde i kada? Čim si se vratio i šta si radio? Ne

Ima li tišila i drugih roditelja u porodici? Da li si imao i da li si imao u merksistovskoj literaturi? Ne

Da li si bio hapšen, optužen, proganjan, gde, kada i za koje vreme? Ne

Kakav si držanje imao pred klasom neprijateljem? Ne

Da li si bio u četničkim, domobranskim i drugim neprijateljskim formacijama i kakav si funkcionirao? Ne

Da li je to od rešila tišila roditelja učestvovala u aktivnostima u neprijateljskim roditeljima? Ne

Da li si služio u ma kojoj strani vojnoj formaciji? Ne

Da li si služio u staroj jugoslovenskoj vojsci, da li si imao čin, koji? Ne

Da li si učestvovao u partijskoj borbi i od koga? Ne

Da li si u partijskoj štampi učestvovao? Ne

U kojim si učestvovao i u vojnim jedinicama bio? Ne

Kakav si funkcionirao u aktivnosti i čin imao? Ne

Da li si ranjavan? Ne

Da li si bio sarađivao od neprijatelja, od kojega i koliko vremena? Ne

Šta je bilo prema vojnoj službi? Ne

RODITELJI

PREZIME I IME	POSLOJ	POSLOJ
Prezime i ime: <u>Leškar, Karol</u>	<u>Ustavodavna</u>	<u>Ustavodavna</u>
Mesto i godina rođenja: <u>Ribnik, 1888. godine</u>	<u>Ustavodavna</u>	<u>Ustavodavna</u>
Zanimanje do 1941. godine i posle: <u>delavac (Wagner)</u>	<u>Ustavodavna</u>	<u>Ustavodavna</u>
Ima li spomenika, plakete i nagrade: <u>Ne</u>	<u>Ustavodavna</u>	<u>Ustavodavna</u>
Stalno mesto boravka: <u>Ribnik</u>	<u>Ustavodavna</u>	<u>Ustavodavna</u>
Politička pripadnost: <u>Ustavodavna</u>	<u>Ustavodavna</u>	<u>Ustavodavna</u>
Da li je bio hapšen, proganjan, sudjen i zbog čega? <u>Ne</u>	<u>Ustavodavna</u>	<u>Ustavodavna</u>

[illegible]

Anketni list člana KPS – 7. april 1946

Vsi člani KPS so leta 1945/46 morali lastnoročno izpolniti anketni list. Filip Tekavec je to storil 7. aprila 1946, ko je služboval v Novem mestu kot kapetan na položaju načelnika vojaškega okraja (vojnega odseka). Navajam zanimive podrobnosti:

- Jugoslovan, kot državljani.
- Ne živi s soprogo, ker je med vojno »živela z okupatorji in izdajala« – sodno ločen od 3. 4. 1946; sin živel pri starših (dejansko pri materi v Ljubljani).
- V KPS ga je sprejel avgusta 1939 Jože Šeško iz Kočevja, bil je član in blagajnik partijske celice v Ribnici, izključen decembra 1941 (Leskovšek Franc - Luka) – »Zadeva še danes ni razčiščena. Staž prekinjen od decembra 1941 do junija 1943.
- Ponovno sprejet v KPS 13. 11. 1945 (o drugi izključitvi ni podatkov!).
- Dobil red za hrabrost in znak 1941 (spomenico), trikrat pohvaljen (tov. Bebler, komandant V. grupe in štab Tomšičeve brigade).
- Kot podoficir je bil 7. 19. 1933 aretiran v Splitu (dejansko v Kruševcu), 12.12 1934 obsojen na 5 let strogega zapora, izpuščen (in konfiniran v Ribnico) 7. 10. 1938.
- Bratranec bil v be-ga, vsi ostali v partizanih (eden invalid brez noge).
- Dolžnosti v partizanih: komandir Ribniške čete (12. 7. 1941 – 26. 8. 1941), »službeno v Ljubljani« (3. 12.1941 – 3. 1. 1942), vojaški inštruktor v Rogu (6. 1. 1942 – 22. 3. 1942), komandant šolskega logorja (22. 3 – 10. 4. 1942), komandir čete v Krškem odredu (10. 4. – 12. 7. 1942), komandant manevrskega bataljona (12. 7. – 1. 10. 1942), komandant 1. bataljona Tomšičeve brigade (1. 10. 1942 – 27. 4. 1943), poslan v Cankarjevo brigado brez dolžnosti (do 6. 5. 1943), komisar

minerske enote (do 25. 11. 1943), operativni oficir v Cankarjevi brigadi (25.11. 1943 – 27. 1. 1944), težje ranjen in v bolnici (do 30. 3. 1944), komandant Notranjskega odreda (do 18. 8. 1944), komandant podoficirske šole VII. korpusa (18. 8. – 20. 11. 1944), operativni oficir štaba VII. korpusa (20. 11. 1944 – 24. 2. 1945), komandant dopolnilne (Makedonske?) brigade v bazi GŠ NOV v Dalmaciji (14. 2. – 25. 6. 1945), mesec dni na volji IV. armadi (do 25. 7. 1945), adjutant poveljnika 31. divizije (25. 7. 1945 – 29. 1. 1946), načelnik vojaškega okraja v Novem mestu od 29. 1. 1946. (Navedeni podatki so iz »partijske biografije«).

- Osemkrat ranjen – trikrat težje.
- Oče in mati pristaša OF.
- Oče in mati soproge Amalije Senčur – simpatizerja be-ga, brat domobranec.
- Brat in tri sestre kandidati KPS, en brat v ZDA.
- 1. maja 1928 začel obiskovati pehotno podoficirsko šolo v Bileći, 1930 končal podoficirsko šolo, postavljen v 54. pešpolk v Splitu (Šibeniku?), julija 1933 premeščen v 47. pešpolk v Kruševac, 7. 10. 1933 aretiran (zaradi tatvine, ne pa kot politični simpatizer KPJ) in 12. 12. 1934 obsojen na 5 let zapora, 7. oktobra 1938 konfiniran v Ribnico (lažna navedba).
- Leta 1940 je bil predsednik lesnih delavcev v Ribnici, delavec pri gradnji ceste.
- V začetku leta 1941 je bil vpoklican na orožne vaje.

Očitno je, da podatke iz anketnega lista ni nihče preverjal, zlasti pa ne navedbe zakaj je bil sojen kot aktivni podoficir VKJ – zaradi velike tatvine, ne pa zaradi političnega delikta!

Tako se je iz kriminalca prelevil v simpatizerja komunistov, pa je po prihodu v Ribnico avgusta 1938 bil celo sprejet v KPS! Tako je začela njegova prevarantska kariera v NOV in v JLA!

Zato njegovemu sinu Bruno ne zamerim, če ga je okarakteriziral kot »barabo«, saj bi jaz dodal celo »veliko«!

4. Sklep kontrolne komisije CK KPS o priznanju partijskega staža (7. 4. 1959)

Kontrolna komisija
Ljubljana
Tomšičeva 5
Številka: 845/1
Datum : 7/4-1959

OBČINSKI KOMITEJ ZKS
C E R K N I C A

Zadeva: določitev staža tov. Tekavec Filipu - "Gašperju".

Obveščamo Vas, da je tovariš FILIP T E K A V E C - "Gašper", roj. 24/2-1912 v Ribnici, sedaj stanujoč v Cerknici, zaprosil, da se mu popravi staž v ZKJ.

Tovariš Tekavec je v svoji prošnji iz leta 1952 za določitev staža navedel, da je bil sprejet v ZK istočasno kot tov. Vinko Mihelič. Tovariš Mihelič pa je v svojih članskih dokumentih po dogovoru z ostalimi tovariši, ki so bili istočasno sprejeti v KP, navedel, da je bil sprejet v članstvo septembra 1940. Tovariši si namreč niso bili edini, kdaj so dejansko bili sprejeti v Partijo, ali v letu 1939, ali 1940. V bojazni, da ne bi navedli napačnih podatkov, so potem navedli gornji datum sprejema v KP. Zaradi tega je bil tov. Tekavcu glaslo sklepa Kontrolne komisije CK ZKS z dne 12/12-1953 priznan staž v ZKJ od septembra 1940 do decembra 1941, s prekinitvijo do junija 1943.

Kontrolna komisija CK ZK Slovenije je sedaj na podlagi informacij in izjave tovariša Dušana Bravničarja ugotovila, da je bil tov. Tekavec sprejet v KP avgusta 1939 ter sklenila, da razveljavi svoj sklep z dne 12/12-1953 in prizna tovarišu Tekavcu članstvo v Zvezi komunistov od avgusta 1939 do decembra 1941, s prekinitvijo do junija 1943.

Prosimo, da tov. Tekavca o tem obvestite in mu izdate novo člansko knjižico s stažem od avgusta 1939 do decembra 1941, s prekinitvijo do junija 1943.

Za KONTROLNO KOMISIJO CK ZKS:
/ Lojze Osepek /

KL 205
SG.

Sklep KK CK KPS o partijskem stažu, 7. 4. 1959

Prav gotovo je prednji sklep kontrolne komisije CK KPS z dne 7. aprila 1959 odločilnega pomena radi priznavanje partijskega staža Filipa Tekavca, po katerem mu je priznan partijski staž od »**avgusta 1938 do decembra 1941**, s prekinitvijo do junija 1943«.

Namreč, kontrolna komisija CK KPS mu je 12. 12. 1953 priznala staž od septembra 1940 do decembra 1941, ponovni sprejem pa od junija 1943, ker je bil komandant in politkomisar bataljona.

Skupaj z nekim komisarjem je bil verjetno 1944 ponovno izključen iz KPS (podrobnosti niso znane), pa ponovno sprejet 13. 11. 1945 v celici 31. divizije.

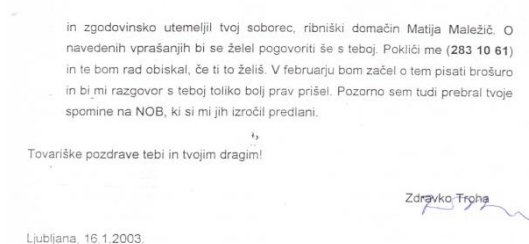
5. Pismo Zdravka Trohe poslano Vinku Knolu (16. 1. 2003)

Dragi spoštovani tovariš Vinko Knol!

Ko sem bil pri tebi doma poleti predlani, sem ti povedal, da zbiram zgodovinske in osebne dokumente ter pričevanja glede prave resnice o treh zgodovinskih dogodkih in sicer:

1. Kdo je bil resnično prvi ^{Vojkova četa} komandant Ribniške čete, ki je nastala med 13. in 14. julijem 1941 na Travnji gori. Po vseh zbranih podatkih Tone Černač (roj. 1905) iz Matenje vasi pri Pivki – Tigrovec) ni bil nikoli komandir Ribniške čete, kakor nekateri pišejo in pripovedujejo. Preučil sem Černačove osebne podatke, življenjepis in dodatke k življenjepis. V vseh teh dokumentih Černač nikjer ne piše, da je bil komandir Ribniške čete. Zapisal pa je: »Ko smo bili na Travnji gori od srede junija 1941 trije Tigrovci, jaz, Just Godnič in Tone Majnik, sem kot izkušen z orožjem postal njihov vodja.« Še živ borec Ribniške čete Janez Hočevar mi je lani avgusta napisal izjavo na dveh straneh, da so bili na Travnji Gori trije Tigrovci pred nastankom čete. Toda Ribniški četi se niso priključili in tudi v akcijah čete niso nikoli sodelovali. Podobno je zapisal Stane Nosan iz Goreče vasi, Matija Maležič in še drugi.
~~Jože~~ ^{Tekavec} – Gašper pa je v svojih spominih v TV-15 leta 1982 (glej prilogo): »Junija 1941 smo se sestali komunisti in kandidati in razpravljali o nujnem upor proti okupatorju. Že tedaj smo se dogovorili, da bo komisar enote dr. Janez Kmet, jaz pa, kot izkušen vojak, podoficir Jugoslovanske vojske, komandir enote. Podatke o Ribniški četi sta mi povedala pokojni Vinko Mihelič, gostilničar iz Ribnice, tako kakor je navedel Jože Tekavec. Od 13.7.1941, ko je bilo v četi osem borcev komunistov, kandidatov KP in ne članov, je do prvih dni avgusta 1942 narasla na 27 borcev (dva od teh sta bila malo pozneje likvidirana kot izdajalca, dva pa sta bila kočevska Nemca in sicer Alojz Handler, roj. 1917 v Stari Cerkvi in Darko Heringg iz okolice Kočevja, oba padla že oktobra 1941, Handler na Travnji Gori, Heringg pa 26. oktobra v Glažuti, že prej pa je sodeloval pri napadu na Lož). Nekateri so zapisali, da so Tigrovci ustanovili v Sloveniji prvo partizansko četo – Ribniško četo, kar zgodovinsko sploh ni točno. Ribniško četo ste (tudi ti) ustanovili ribniški komunisti in ne komunisti 13. julija 1941 in sploh ne 1. julija 1941, kot je ponekod zapisano.

2. Neresnični so tudi podatki, ki jih pišejo in govorijo, da so 22. novembra 1943 v Ribnici VOS-ovci s pištolo ustrelili znanega Tigrovca in partizana Antona Majnika. Nekaj podatkov sem ti že poslal lani. Zbral sem skupaj pet zgodovinsko objektivnih pričevanj, da so 22. novembra ponoči v Ribnici Antona Majnika ubili domobranci, ki so bili nekaj ur po tem, ko je Majnik s partizani prišel iz Travnje Gore v Ribnico. Nemci in domobranci obveščeni v Kočevje in obkolili partizane. Vinko Kersnič in še nekateri drugi so mi pripovedovali, da so Nemce in domobrance o prihodu partizanov obveščali iz ribniške župnije. Do marca 1944 v Ribnici še ni bilo stalne nemško-domobranske postojanke, ker niso imeli zadosti vojaških sil, ampak je bila edina v Kočevju.
3. Posebno po letu 1991 se prav tako govori in piše neresnice, da so bili Tigrovci in TIGR vso povojno dobo zamolčani in pozabljeni. Tudi to ni res. V letu in pol sem zbral 72 prispevkov bibliografije o TIGRu in dveh samostojnih knjižnih del. O TIGR-u je eden njihovih voditeljev od začetka Albert Rejec jeseni leta 1944 zapisal v Slovenskem poročevalcu daljši članek o TIGR-u. Ivan Regent je leta 1949 v sejni dvorani CK KPS, Tomšičeva 5, predaval oz. imel razgovor o TIGR-u. Novembra 1957 je Albert Rejec v 10. številki revije Borec napisal daljši prispevek o TIGR-u. Na koncu prispevka pa je zelo modro in zgodovinsko točno zapisal: »Organizacija TIGR je delovala do ustanovitve Osvobodilne fronte Slovenije. Njeni člani, kolikor niso bili v ječah ali pa konfinirani, so se takoj priključili narodnoosvobodilnemu gibanju Jugoslavije.« Torej Rejec pravilno zaključuje, da so se TIGR-ovci priključili narodnoosvobodilnemu gibanju Jugoslavije, saj so prav v tem času nekateri celo z družinami več ali manj časa živeli v številnih krajih Kraljevine Jugoslavije (Makedonija, Srbija, Hrvaška, BiH in Vojvodina). V reviji ZB NOV Slovenije TV-15 je ugledni zgodovinar pokojni prof. France Škrl v 4. številki leta 1962 napisal obširni zgodovinski prispevek z naslovom »Spopad na Mali Gori« (13.5.1941).
4. Dolej sme v letu in pol zbral zajetno mapo gradiva o TIGR-u v muzejih Koper, Nova Gorica, Postojna, Kočevje, Kranj, Arhiv Slovenije, Miklova hiša Ribnica, v Muzeju novejšje zgodovine, Muzej Maribor in imel sem 17 razgovorov z različnimi tovarišicami in tovariši, ki TIGR-a kolikor toliko poznajo. Gotovo si tudi ti pozorno prebral vse tri prispevke o TIGR-u, ki jih je v Svobodni misli napisal

Pismo Z. Trohe poslano V. Knolu, 10. 1. 2003

G. Tekavec mi je tudi pokazal pismo, ki ga je očetov soborec – partizan Vinko Knol prejel 16. 1. 2003 od Zdravka Trohe, znanega zgodovinarja in raziskovalca, iz katerega izdvajam nekaj zanimivih podrobnosti o tigrovcih in partizanih v Ribnici.

- Tone Černač, znani tigrovec iz Pivke, je zapisal: »Ko smo bili na Travni gori od srede junija 1941 trije tigrovci; jaz, Just Godnič in Tone Majnik, sem kot izkušen vodja postal njihov vodja« (ne pa poveljnik Ribniške partizanske čete);

- Janez Hočevar, borec Ribniške partizanske čete, podobno tudi Stane Nosan iz Goriče vasi in Matija Maležič iz Ribnice, so mu povedali: »«Na Travni gori so bili trije tigrovci pred nastankom (partizanske) čete. Toda Ribniški četi se niso priključili in tudi v akcijah čete niso sodelovali»«.

- Filip Tekavec je v svojih spominih v TV-15 leta 1982 zapisal: »Junija 1941 smo se sestali komunisti in kandidati (iz Ribnice) in razpravljali o nujnem upor proti okupatorju. Že tedaj smo se dogovorili, da bo komisar enote dr. Janez Kmet, jaz pa, kot izkušen vojak, podoficir Jugoslovanke vojske, komandir enote. Od 13. 7. 1941 je bilo v četi osem borcev – komunistov in kandidatov, prve dni avgusta 1942 (napaka – 1941) je narasla na 27 borcev (dva od teh sta bila malo pozneje likvidirana kot izdajalca, dva pa sta bila kočevska Nemca – Alojz Handler in Darko Hering, oba padla oktobra)»«.

- Troha: »Neresnični so tudi podatki, da so 22. novembra 1943 v Ribnici vosovci s pištolo ustrelili znanega tigrovca in partizana Antona Majnika. Zbral sem pet zgodovinskih objektivnih pričevanj, da so Majnika ubili domobranci, ki so skupaj z Nemci prišli iz Kočevja. Vinko Kersnič in drugi so mi pripovedovali, da so Nemce in domobrance obveščali iz ribniške župnije»«.

- Troha: »Posebno po letu 1991 pišejo neresnice, da so bili tigrovci zamolčani in pozabljeni. To ni res. Albert Rejec je jeseni 1944 zapisal v Slovenskem poročevalcu prispevek o Tigru. Novembra 1957 pa je v 10. številki revije Borec napisal daljši prispevek o TIGR-u. Na koncu prispevka je zelo modro in zgodovinsko točno zapisal: »Organizacija TIGR je delovala do ustanovitve OF Slovenije. Njeni člani, kolikor niso bili v ječah ali pa konfinirani, so se takoj priključili NOG Jugoslavije»«.

Zdravko Troha je tudi zapisal, da je že 1962 dr. Franc Škerlj na podlagi italijanskih dokumentov napisal članek »Spopad na Mali gori«.

Zaključek

Mnogi so vse do danes poskušali predstaviti svoje »resnice«, vendar brez primarnih zgodovinskih dokumentov, predvsem italijanskih. Strankarsko oz. politično prekrojevanje usode in tragedije tigrovcev na račun partizanov in NOG, pa nima zgodovinske veljave.

Primer Filipa Tekavca je dovolj zgovoren dokaz, da gre za posameznika, za človeka slabih karakternih in moralnih lastnosti, katerega se je partija morala že zdavnaj odreči – pa se je celo dvakrat vračal, dobil spomenico 1941 in postal podpolkovnik JLA!

Profesionalno sem čvrsto prepričan, da je tigrovsko trojko na Mali gori 13. maja 1941 izdal policijski ovaduh², ki je v Ribnici kontroliral delovanje in gibanje Toneta Majnika, podatek pa je bil tudi preverjen z drugimi viri. Šele potem gre policija v akcijo!

Ali je bil ovaduh nek ribniški krjavel ali znani komunist³, ni bistveno! Ovaduh je vedno samo ovaduh, ki prejme tudi plačilo!

² Izdajalec je bil Marko Trinkhaus, *Ribniška partizanska četa in njena ustanovitve*, www.ribnica24.

³ Marijan F. Kranjc, generalmajor v pokoju, *Danilo Zelen - Dušan, vojaški vodja TIGR-a, tudi tajni sodelavec ObC VKJ v Ljubljani, britanskega IS in Soe, (Varnostna študija primera)*. www.vojastvo-military.si, str.4: »Podobno so počeli tudi drugi raziskovalci slovenske vojaške zgodovine, pa so navajali različne podatke in imena (Trinkhaus, orožnik Josip Pišorn, tigrovci Jazbec, Sosić in drugi), vendar brez dokaza in utemeljitve, pa se tako bojim, da bodo na koncu »izdajalca« iskali in našli celo med (redkimi) ribniškimi komunisti in skojevci«.

Ne gre tudi prezreti, da so Italijani takoj po zasedbi »Ljubljanske pokrajine« – 11. 4. 1941 začeli intenzivno iskati Danila Zelena, ki je bil na seznamu glavnega obtoženca 2. tržaškega procesa, ki se je pripravljalo. Kapetan Anacleto Onnis, vodja protiobveščevalne skupine v Ljubljani je v preiskavi aretiranemu dr. Lavu Čermelju celo povedal, da so 24. 4. 1941 pri tajni kontrole pošte družine Zelen v Ljubljani zvedeli podatek, da je Danilo Zelen iz okolice Ljubljane poslal staršem pismo in naročil naj mu preskrbijo civilno obleko, ker bo s Čokom in Rudolfom odpotoval v Egipt. To je bil italijanski protiobveščevalni službi prav gotovo zadosten signal, da so v okolici Ljubljane aktivirali vse svoje vire pri iskanju Danila Zelena. Ker pa je tudi njegov sodelavec Tone Majnik izginil iz Ribnice, je bil takoj zožen prostor iskanja. Po obdukciji v mrtvašnici, ki jo je opravil dr. Andrej Oražem, so Zelena pokopali na pokopališču v Ribnici. Ko pa je kapetan Onnis dobil poročilo iz Ribnice in fotografijo mrtvega Zelena, privedel v Ribnico Danilove starše radi identifikacije. Zgodba je znana. Pogumna mati je celo zatajila mrtvega sina, le oče tega ni zmožal in je potrdil, da je pokojni njegov sin Danilo! Takoj so fašističnemu diktatorju Mussoliniju poslali telegram, da je »sovražnik Italije številka 1« – mrtev! (vstavljeno 15. 7. 2015).